

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Гж 51/05
21.04.2005. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Слободана Дражића, председника већа, Биљане Драгојевић и Власте Јовановић, чланова већа, у парници тужиоца АА, чији је пуномоћник адвокат АБ, против тужених ББ, главног и одговорног уредника листа "ВВ" и "ВВ", ради објављивања одговора, одлучујући по тужиочевој жалби против пресуде Окружног суда у Чачку П.бр. 1/05 од 28.03.2005. године, у седници одржаној 21.04.2005. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ тужиочева жалба као неоснована и ПОТВРЂУЈЕ пресуда Окружног суда у Чачку П.бр. 1/05 од 28.03.2005. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Окружног суда у Чачку П.бр. 1/05 од 28.03.2005. године, у ставу првом изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев да се обавезу тужени да одмах по пријему пресуде а најкасније у другом наредном броју листа "ВВ" објаве одговор и документацију ближе наведене садржине. Ставом другим изреке обавезан је тужилац да туженима накнади трошкове поступка у износу од 4.000,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде.

Против наведене пресуде тужилац је благовремено изјавио жалбу због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права. Жалбене разлоге је образложио а жалбени предлог изнео.

Испитујући правилност побијане пресуде на основу одредаба чл.70. Закона о јавном информисању и чл.372. Закона о парничном поступку ("Сл.гласник РС" бр.125/04) Врховни суд је нашао да тужиочева жалба није основана.

У проведеном поступку нема битних повреда одредаба парничног поступка из чл.361. став 2. тач. 1., 2., 5., 7. и 9. ЗПП на које другостепени суд пази по службеној дужности, нити се жалбом указује на неку од тих или других повреда због којих би се побијана пресуда морала укинути.

Према чињеничном утврђењу првостепеног суда повод за вођење ове парнице је текст објављен дана 29.06.2004. године у листу "ВВ" на странама 12 и 13 под насловом "ГГ" са поднасловом "ДД" у оквиру којег је објављена између осталих и фотографија тужиочевог објекта у контексту представљања нелегалних грађевинских објеката подигнутих

у време актуелне власти. Конкретно, непосредно поред фотографије тужиочевог објекта објављена је фотографија другог грађевинског објекта пропраћена текстом "ЋЋ", док је на фотографији тужиочевог објекта написано "А овај?", што је прво довело до подношења захтева за објављивање тужиочевог одговора, а затим и до тужбе против главног и одговорног уредника листа. Писмени захтев за објављивање одговора означен датумом 06.07.2004. године, а послат поштом препоручено 30.07.2004. године, упутила је туженом ББ као главном и одговорном уреднику листа "ВВ" адвокат АБ у својству пуномоћника тужиоца АА, као лица на које се односи објављена информација. Нема доказа да је уз овај захтев достављено пуномоћје издато од стране тужиоца. При томе, допис који садржи текст тужиочевог одговора чије објављивање је тражено, нема означен датум нити потпис тужиоца као подносиоца.

Полазећи од овако утврђених чињеница, првостепени суд је закључио да нису испуњени услови из чл.47. Закона о јавном информисању ("Сл.гласник РС" бр.43/03) због постојања разлога за одбијање одговора из чл. 58. истог закона, који се тичу недостатка пуномоћја за подношење захтева за објављивање одговора и потписа подносиоца одговора чије објављивање је тражено, па је пресудом одбио тужбени захтев.

Тужилац жалбом неосновано побија првостепену пресуду због погрешног чињеничног и правног закључивања суда у вези са обавезом одговорног уредника на објављивање његовог одговора.

Одредбом чл.47. став 1. Закона о јавном информисању прописано је да лице на које се односи информација подесна да повреди његово право или интерес може од одговорног уредника захтевати да без накнаде објави одговор у којем оно тврди да је информација неистинита, непотпуна или нетачно пренета. За остваривање права на одговор у смислу наведене одредбе довољан услов је да је информација по својој садржини или начину саопштавања објективно подесна (способна) за повреду нечијег права или интереса, независно од субјективног доживљавања лица на које се она односи, при чему није

потребно да је до те повреде зајста и дошло. Када је овај услов испуњен коришћење права на одговор зависи од лица на које се информација односи. Одговор којим оно узвраћа на оспорену информацију представља по својој садржини и доказној снази обичну недоказану тврдњу да је информација неистинита, непотпуна или погрешно пренета. Дејство одговора које се постиже његовим објављивањем јесте да омогући "да се чује и друга страна" и да читалац, слушалац или гледалац сам створи представу о ономе што је предмет информације и одговора. Уколико одговорни уредник неосновано ускрати објављивање одговора на прописани начин, ималац права на одговор може надлежном суду поднети тужбу за објављивање одговора, под условима и у року из чл.47. став 2. и чл.50. став 3. наведеног закона. У парници ради објављивања информације расправља се само о чињеницама од којих зависи обавеза одговорног уредника да одговор објави (чл.47. став 3. Закона). То су чињенице које се односе на подесност информације за повреду тужиоачевог права или интереса (чл.47. став 1. Закона), рокове за подношење захтева и тужбе (чл. 49. и чл. 50. Закона), сразмерност информације и одговора (чл.56. Закона), правила објављивања (чл.57.) и разлоге необјављивања одговора (чл.58. Закона).

Да би био објављен, одговор на информацију према одредбама Закона о јавном информисању мора да испуњава одређене услове, а њихов недостатак представља разлоге из чл.58. тог Закона, због којих одговорни уредник, односно суд, неће дозволити објављивање.

Одговор на информацију мора бити поднет од стране лица на које се односи информација лично или преко пуномоћника. Текст одговора може бити садржан у самом захтеву за његово објављивање или у посебном допису достављеном уз захтев. У сваком случају одговор мора бити потписан од стране његовог подносиоца. У конкретном случају је захтев за објављивање одговора на информацију у име тужиоца поднео пуномоћник без приложеног пуномоћја, а у тексту захтева није садржан нити је посебним дописом уз њега достављен одговор потписан од стране тужиоца као подносиоца. Правилност оваквог чињеничног утврђења поткрепљена је садржином списка и не доводи се у сумњу наводима тужиоачеве жалбе. Потврђујући и сам у жалби чињеницу да није потписао одговор чије објављивање је тражено, тужилац објашњава да је такав допис са текстом одговора сачињен у току и за потребе ове парнице и евентуалног споразумевања са туженима.

Како према утврђеном чињеничном стању одговор на информацију није потписало овлашћено лице за његово подношење правилан је закључак првостепеног суда о постојању разлога за необјављивање одговора из чл.58. став 1. тач.5. Закона о јавном информисању. Поред овог чињенично стање упућује и на постојање разлога из тач.12. наведене законске одредбе због неблагоприятности захтева за објављивање одговора који је поднет 30.07.2004. године по истеку рока од 30 дана од дана објављивања информације (29.06.2004. године), предвиђеног у чл.49. став 1. истог Закона.

Стога је у побијаној пресуди правилно примењено материјално право када је одбијен тужбени захтев за објављивање одговора. Оваквим одлучивањем се тужилац не лишава могућности на коришћење других дозвољених правних средстава за заштиту свог права или правног интереса.

На основу чл.70. Закона о јавном информисању и чл.375. ЗПП, одлучено је као у изреци пресуде.

Председник већа-судија,

Слободан Дражић, с.р.

За тачност отправка

вг